

[Aksel Larson.]

at der bliver truffet en sådan beslutning, det være sig af Norges regering eller stortinget. Jeg vil ikke dermed sige, at der ikke kan blive truffet en sådan beslutning, men der foreligger mig bekendt ikke bebudelse af, at noget sådant vil ske. Man tager det med ro i Norge i den retning, Norge går ikke under, og Dovre falder ikke sammen, hvis man ikke melder sig på mandag. Jeg tillader mig at spørge: når Norge kan tage det sådan med ro, hvorfor i alverden haster det så så meget med Danmark, at man ikke engang kan vente, til vi har talt om sagerne i Nordisk Råds udvidede komité på Voksenåsen den 20. august?

(Kort bemærkning).

Hans Rasmussen: De sidste bemærkninger, det ærede medlem hr. Per Federspiel og det ærede medlem hr. Poul Møller fremsatte, glæder mig, for så vidt man mener, at de betragtninger, jeg har fremsat, kan indgå i overvejelserne og i en drøftelse af dette alvorlige spørgsmål.

Når det ærede medlem hr. Poul Møller siger, at jeg blev vred, så skyldes det måske lidt forskel i temperament, men vred er jeg ikke, så har det ærede medlem aldrig set mig vred. (*Munterhed*). Jeg er enig med det ærede medlem i, at vi må gå til et fordomsfrit arbejde om denne for Danmark så vigtige sag. Det er givet, at de indvendinger, jeg har gjort i dag, vil jeg få lejlighed til at fremsætte i udvalget, og det er jo tænkeligt, at vi kommer til en forståelse, hvad jeg for det høje folketing, for Danmark, meget ønsker vi vil gøre. Jeg skal nok gøre mit arbejde. At vi har forskellige anskuelser, ved vi, sådan er det nu engang, og så må vi tage dravaterne her i tinget. Jeg glæder mig stadig væk til at kunne komme igennem.

Udenrigsministeren (J. O. Krag): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ikke forstået sagens kerne. Sagens kerne er den, at England har besluttet at ville føre forhandlinger om optagelse i fællesmarkedet. Hvis disse forhandlinger bliver gennemført på en heldig måde, betyder det, at et område i Europa, der aftager mellem 80 og

100 pct. af de vigtigste artikler i dansk landbrugseksport, bliver sluttet sammen, får fælles høje toldsatser, efterhånden får en fælles landbrugsordning, som på diskriminerende vis vil være vendt imod de lande, der står udenfor. Hvis Danmark i denne situation står udenfor, vil vi ikke længere kunne regne med et stort hovedmarked for danske landbrugsprodukter, nogenlunde sikkert forankret i Storbritannien, og et andet stort hovedmarked for danske landbrugsprodukter, nogenlunde sikkert forankret i Vesttyskland. Vi må tværtimod regne med, at man i begge disse områder vil bestræbe sig for at gøre sig selvforsynende, idet man også drager Frankrigs og andre fællesmarkedslandes produktionskraft ind i denne selvforsyningsbestræbelse. Dette ville næsten sikkert medføre en alvorlig trussel mod Danmarks eksport af fødevarer. Det behøver ikke at betyde, at den helt falder bort, den kan vel stadig få adgang nu og da, når der er plads, når de pågældende landes eget landbrug ikke kan levere varerne, men det ærede medlem vil sikkert kunne forstå, at blot en halvering af vor milliardeksport vil være næsten en katastrofe; ja, blot hvis en fjerdedel falder væk, vil vi være alvorligt ramt, og det vil ramme ikke alene dansk landbrug, men hele det danske samfund, den danske industri, der ikke vil kunne skaffe sig valuta, kapital, til udvidelse, til sin produktion og beskæftigelse. Det vil gå ud over de danske arbejdere. Dette problem er det danske problem, og derfor haster denne afgørelse for Danmarks vedkommende. Det ligger anderledes i Norge, hvor man ikke har det samme eller noget tilsvarende problem.

Hermed sluttede forespørgslen.

Det i udvalgets betænkning stillede forslag om overgang til næste sag på dagsordenen vedtoges med 152 stemmer mod 11.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 17⁵² med følgende dagsorden: